

РЕШЕНИЕ

№ 5548

гр. София, 04.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 05.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4083** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу писмо изх.№САГ20-УВ00-28-/7/ от 04.02.2021г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Н. на Столична община, с което е указано на жалбоподателя, че искането му за регистрация и издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж „Пристройка към съществуваща производствена сграда – довършителни работи“, находяща се в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2342, идентичен с УПИ II-800, кв.73 по плана на [населено място], район „Н.“-СО, не отговаря на изискванията на чл.177 ЗУТ, тъй като не са представени данни за отчуждителни процедури за ПИ с идентификатор 68134.1383.2343, попадащ в обсега на улична регулация; не са представени данни за законност на сграда с идентификатор 68134.1383.2342.1 и не е представен подробен снимков материал – всички фасади, вертикална планировка, паркиране, технологично оборудване, като с писмото са върнати подадените от заявителя документи за регистрация на строежа. Според жалбоподателя, по същество с оспореното писмо се отказва издаването на удостоверение за въвеждане в експлоатация, чрез поставяне на неотнормирани към процедурата и независещи от заявителя условия, задължението за установяването на които е на административния орган. Иска се оспореният отказ да бъде отменен. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. жалбоподателят [фирма], чрез адв.Г. и в представени от него писмени защита, поддържа жалбата. Излага съображения за нищожност на административния акт, като издаден от некомпетентен орган.

Ответникът - директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Н. на Столична община, р.пр., не изпраща представител в съд.з. В писмото, с което административната преписка е изпратена в съда се излагат съображения за недопустимост на жалбата, тъй като оспореното с нея писмо не представлява индивидуален административен акт, а с него са изискани допълнителни документи от заявителя.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

По Заявление от [фирма] с вх. № САГ20-УВ00-28/18.01.2020г. при Н. – С. е образувано производство по реда на чл. 177, ал. 1 във вр. с ал. 3 от ЗУТ за въвеждане в експлоатация на строеж „Пристройка към съществуваща производствена сграда – довършителни работи“, находяща се в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2342, идентичен с УПИ II-800, кв.73 по плана на [населено място], район „Н.“-СО. След като във връзка с подаденото заявление, с писма изх.№№Към САГ20-УВ00-26-/1/ от 03.02.2020г., САГ20-УВ00-26-/3/ от 16.03.2020г. и САГ20-УВ00-26-/5/ от 11.05.2020г. от жалбоподателят са изискани допълнителни документи, които той е представил, с оспореното в настоящото производство писмо изх.№САГ20-УВ00-28-/7/ от 04.02.2021г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Н.-СО е указано на [фирма], че искането му за регистрация и издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа не отговаря на изискванията на чл.177 ЗУТ, тъй като не са представени данни за отчуждителни процедури за ПИ с идентификатор 68134.1383.2343, попадащ в обсега на улична регулация; не са представени данни за законност на сграда с идентификатор 68134.1383.2342.1 и не е представен подробен снимков материал – всички фасади, вертикална планировка, паркиране, технологично оборудване. Посочено е още, че след представяне на документите, процедурата ще продължи.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Писмо изх.№САГ20-УВ00-28-/7/ от 04.02.2021г. на директора на ДОСК е оспорено с жалба от 07.04.2021г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок, предвид обстоятелството, че по делото не са представени доказателства за датата на връчване на акта на жалбоподателя, като в случая е приложима и разпоредбата на чл.140, ал.1 АПК, тъй като в писмото не е указан срока в който може да се подаде жалбата срещу него.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е допустима и при следните съображения:

Съдът счита, че писмо изх.№САГ20-УВ00-28-/7/ от 04.02.2021г. на директора на ДОСК представлява административен акт, засягащ отрицателно права и законни интереси на жалбоподателя [фирма]. По същество с процесното писмо се отказва издаването на документ от значение за признаване и упражняване на права. Производството е по реда на чл. 177, ал. 1 от ЗУТ във вр. с глава III а от Наредба № 2, в рамките на което възложителят е депозирал искане за регистриране и издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж „Пристройка към

съществуваща производствена сграда – довършителни работи“, находяща се в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2342, идентичен с УПИ II-800, кв.73 по плана на [населено място], район „Н.“-СО“. Горното производство се развива и приключва с издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация или с отказ за издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация, който трябва да е мотивиран (арг. от чл. 19б, ал. 1, т. 2 от Наредба № 2). В рамките на това производство не е предвидена възможност за спиране по см. на чл. 54 от АПК, а и в случая не е налице никоя от изрично предвидените предпоставки за това. Аргумент в тази насока се съдържа и в разпоредбата на чл. 19в, ал. 2 от Наредба № 2, съгласно която при постановен отказ от издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация възложителят отстранява причините за отказа и прави писмено искане за регистриране и издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация по реда на чл. 19а. Тоест няма да е налице основание за недопустимост на производството по см. на чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК, доколкото новото искане ще се основава на различни, новонастъпили факти и обстоятелства.

По съществуването на жалбата и като прецени изискванията за законосъобразност на административния акт, регламентирани в нормата на чл. 146 от АПК, съдът приема следното:

Според разпоредбите на чл. 177, ал. 3 във вр. с чл. 148, ал. 2 от ЗУТ, компетентен да издава удостоверение за въвеждане в експлоатация и да въвежда в експлоатация строежите е главният архитект на общината, в случая главният архитект на Столична община. Т.е. компетентен да се произнесе по заявление с вх. № САГ20-УВ00-28/18.01.2020г., като издаде/откаже да издаде удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа е главният архитект на Столична община. Процесното писмо обаче е издадено от директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ СО, с каквито правомощия същият не разполага. По делото няма данни главният архитект на СО да е предоставил свои функции на директора на ДОСК по § 1, т. 4 от ДР на ЗУТ да издава разрешения за строеж, респ. да въвежда строежите в експлоатация.

Липсата на компетентност, т.е. законово възложено упражняване на правомощие, както и липсата на надлежно делегиране на правомощия, налагат извода, че директорът на ДОСК не е компетентен да постанови отказ по см. на чл. 19б, ал. 1, т. 2 от Наредба № 2 във вр. с чл. 177, ал. 3 от ЗУТ, обективиран в процесното писмо изх.№САГ20-УВ00-28-/7/ от 04.02.2021г.. Последното е достатъчно основание за прогласяване нищожността на писмо изх.№САГ20-УВ00-28-/7/ от 04.02.2021г., като издадено от некомпетентен орган.

На основание чл.173, ал.4 АПК, след прогласяване на нищожността на писмо с изх.№САГ20-УВ00-28-/7/ от 04.02.2021г., преписката следва да бъде изпратена на главния архитект на Столична община за произнасяне по искането за регистрация и издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа. В случай че са налице основанията по чл. 178, ал. 3 от ЗУТ главният архитект на СО следва да изложи подробни мотиви за отказа си, съобразно изискванията на чл. 19б, ал. 1, т. 2 от Наредба № 2.

При този изход на делото основателна е претенцията на оспорващия за присъждане на разноските по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 1 200лв..

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл.173, ал.4 от АПК, Административен съд София-град, 31 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО писмо с изх.№САГ20-УВ00-28-/7/ от 04.02.2021г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ Столична община.

ИЗПРАЩА преписката по компетентност на главния архитект на Столична община за произнасяне по Заявление с вх. № САГ20-УВ00-28/18.01.2020г. при Н. – С., подадено от [фирма].

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], съдебни разноси в размер на 1 200 /хиляда и двеста/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: